

JUDr. Ján Vanko

JUDr. Ľuboš Sádovský

JUDr. Rudolf Čirč

členovia Súdnej rady SR

Súdna rada SR

Bratislava

V e c

Návrh kritérií na dočasné pridelenie sudcu a preloženie sudcu na iný súd

Uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 19 zo dňa 16. októbra 2012 sme boli schválení za členov komisie na vypracovanie návrhu kritérií na preloženie a dočasné pridelenie sudcu. Zasielame návrh kritérií na dočasné pridelenie sudcu a preloženie sudcu na iný súd.

I. Preloženie sudcu na iný súd

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení zmien a doplnkov (ďalej len zákona) súdna rada môže preložiť sudcu na iný súd len s jeho súhlasom, na jeho žiadosť alebo na základe rozhodnutia disciplinárneho senátu. Preložiť sudcu možno iba na voľné miesto sudcu určené ministrom podľa osobitného zákona.

1) V praxi sa stáva problémová aplikácia ods. 1, keď sudcovia žiadajú o preloženie na iný súd pomerne krátko po tom, čo boli prezidentom republiky vymenovaní na konkrétny súd, na ktorý sa hlásili v rámci výberového konania a súhlasili s pridelením na tento súd.

Niekedy sa jedná o účelové preloženie do miesta pôvodného bydliska z dôvodov vzdialenosti a problémov s cestovaním, pričom tieto skutočnosti boli sudcom známe už v čase výberového konania, ev. pri súhlase s pridelením na súd.

V takýchto prípadoch by malo byť preloženie sudcu skôr výnimočné a za týchto podmienok:

- dĺžka praxe na konkrétnom súde minimálne 5 rokov
- kratšia dĺžka praxe by mohla byť tolerovaná iba vo výnimočných prípadoch (vážne zdravotné dôvody, starostlivosť o maloleté deti, mimoriadne rodinné udalosti a pod.)
- súhlasné stanoviská príslušných predsedov súdov, prípadne kolégií a sudcovských rád
- personálny stav a stav vo vybavovaní agendy na súde, z ktorého má byť sudca preložený
- stav vo vybavovaní agendy v senáte sudcu, ktorý má byť preložený.

2) Podľa § 14 ods. 2 zákona na krajský súd a Špecializovaný trestný súd možno preložiť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 10 rokov, na najvyšší súd možno preložiť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej 15 rokov.

Pri prekladaní sudcu na súd vyššieho stupňa by súdna rada mala rešpektovať výsledky výberového konania okrem výnimočných okolností, ktoré by výrazne a dôvodne spochybňovali objektivnosť hodnotenia sudcu členmi výberovej komisie alebo spôsobilosť sudcu na výkon funkcie na súde vyššieho stupňa.

Ponechávame na zváženie členov súdnej rady, či by pri § 14 ods. 2 okrem právnickej praxe nebolo vhodné stanoviť aj minimálnu sudcovskú prax pri prekladaní na krajský súd napr. 5 rokov a pri prekladaní na najvyšší súd aspoň 10 rokov.

II. Dočasné pridelenie sudcu

Dočasné pridelenie sudcu upravuje zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien (ďalej len zákon o sudcoch) § 12 a § 12a.

Podľa § 12 ods. 1 zákona **na zabezpečenie riadneho chodu súdnictva** možno sudcu s jeho súhlasom dočasne prideliť na výkon funkcie na iný súd.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o dočasnom pridení sudcu rozhoduje súdna rada na návrh predsedu súdu, na ktorý má byť sudca dočasne pridelený, a po predchádzajúcom vyjadrení predsedu súdu, na ktorom sudca pôsobí.

Podľa § 12 ods. 3 zákona dočasné pridelenie sudcu nesmie presahovať 2 roky v období 3 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak. To neplatí, ak ide o sudcu, ktorý je dočasne pridelený na Špecializovaný trestný súd; v takom prípade nesmie dočasné pridelenie presahovať obdobie 5 rokov.

V praxi prichádza do úvahy spravidla dočasné pridelenie na súd vyššieho stupňa, spravidla sudcu okresného súdu na krajský súd a sudcu krajského súdu (ev. Špecializovaného trestného súdu) na najvyšší súd.

Dočasné pridelenie sudcu má v praxi dva významy. Ide predovšetkým o pridelenie sudcu na súd v dôsledku nedostatočného obsadenia súdu, na ktorý je dočasne preložený, a teda pôjde spravidla o výpomoc sudcami z iných súdov na preťažené súdy. Druhý, nemenej významný dôvod je aj možnosť ďalšieho odborného rastu dočasne prideleného sudcu, čo je potrebné chápať aj ako príprava perspektívnych sudcov na budúce trvalé preloženie na súdy vyššieho stupňa po úspešnom absolvovaní výberového konania.

Navrhované kritériá by mali slúžiť súdnej rade pri rozhodovaní o návrhoch predsedov súdov na dočasné pridelenie sudcu na ich súd a zohľadňovať potreby zabezpečenia chodu súdnictva nielen na súd, na ktorý predseda súdu žiada sudcu prideliť, ale aj potrieb na zabezpečenie chodu súdnictva na súde, z ktorého má byť sudca dočasne pridelený.

V doterajšej praxi súdnej rady boli sudcovia dočasne pridelovaní na základe žiadosti predsedu súdu, na ktorý bol sudca pridelený, po vyjadrení predsedu súdu, z ktorého bol sudca pridelení a stanoviskách príslušných sudcovských rád.

Takéto podklady považujeme za nedostačujúce na zodpovedné rozhodnutie súdnej rady, pretože absentujú stanoviská, týkajúce sa odbornosti sudcu a kvality jeho rozhodovania, a tieto môžu podať príslušné kolégia krajských súdov a najvyššieho súdu, ktoré najlepšie poznajú rozhodovaciu činnosť pridelovaného sudcu zo všetkých potrebných hľadísk.

Práve od členov príslušného kolégia a jeho predsedu by mala vychádzať iniciatíva na oslovenie konkrétneho sudcu, aby súhlasil s dočasným pridením sudcu a až potom by mala nasledovať procedúra od predsedu súdu až po Súdnu radu Slovenskej republiky.

Považujeme za nie príliš vhodné, aby na najvyšší súd boli dočasne pridelovaní sudcovia okresného súdu. Toto by malo byť skutočne iba výnimočné a u sudcov, ktorí už absolvovali dočasné pridelenie na odvolacom súde alebo dosahujú dlhodobu mimoriadne kvalitnú výsledky svojej rozhodovacej činnosti a môžu byť prínosom na zabezpečenie chodu najvyššieho súdu.

Bez súhlasného stanoviska príslušného kolégia najvyššieho súdu a krajského súdu a aj stručného hodnotenia tohto sudcu, by súdna rada nemala kladne rozhodnúť o dočasnom pridení sudcu okresného súdu na najvyšší súd.

Dočasné pridelenie sudcu na zabezpečenie chodu súdnictva na súde, na ktorý sa sudca dočasne prekladá, by zároveň nemalo znamenať znefunkčnenie alebo ohrozenie chodu súdnictva na súde, z ktorého sa sudca prekladá.

Z uvedeného vyplýva, že základnými a minimálnymi kritériami na dočasné pridelenie sudcu na súd vyššieho stupňa by mali byť:

- návrh predsedu súdu vyššieho stupňa
- súhlas sudcu

- stanovisko predsedu príslušného súdu nižšieho stupňa
- stanoviská príslušných kolégií súdu, na ktorý má byť sudca dočasne pridelený ako aj stanovisko príslušného kolégia (grémia) súdu nižšieho stupňa
- nechávam na úvahu, či sa majú žiadať aj stanoviská príslušných sudcovských rád
- stav v senáte sudcu, ktorý má byť dočasne pridelený.

Dočasné pridelenie sudcu okresného súdu na najvyšší súd by malo byť skôr výnimkou. Okrem vyššie uvedených kritérií by pri dočasnom pridelení sudcu okresného súdu na najvyšší súd malo byť vyžiadané aj stanovisko príslušného predsedu krajského súdu.

Ďalším kritériom pre dočasné pridelenie sudcu na najvyšší súd by mal byť aspoň 10 ročný výkon funkcie sudcu na okresnom súde, prípadne aj absolvovanie dočasného pridelenia sudcu na krajskom súde.

III. Dočasné pridelenie sudcu na výkon funkcie predsedu súdu

Podľa § 12a ods. 1 zákona na výkon funkcie predsedu súdu na súde nižšieho stupňa alebo súde toho istého stupňa súdna rada dočasne **pridelí** sudcu, ktorý **bol** do tejto funkcie vymenovaný podľa osobitného zákona.

Podľa § 12a ods. 2 zákona dočasné pridelenie sudcu na výkon funkcie predsedu súdu sa skončí zánikom funkcie predsedu súdu.

Už z prvej vety citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že súdna rada rozhoduje o dočasnom pridelení sudcu na výkon funkcie predsedu súdu **po tom**, čo bol tento sudca vymenovaný do tejto funkcie.

Ak teda minister spravodlivosti zákonným spôsobom vymenoval sudcu do funkcie predsedu súdu, nevidíme žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by súdna rada nemala rešpektovať rozhodnutie ministra (snáď okrem mimoriadnych dôvodov, ktoré neboli ministrom v čase vymenovania oznámené).